34

அகத்தியர் குழம்பு

34

130

அகத்தியர்

அருளிச் செய்த – குளம்பு

34

படியெடுத்தல் – ஸா.டு.மாணிக்கம்.

அகத்திய ரருளிச் செய்த குளம்பு

பருப்பதந் தன்னில் வாழும் பரமனை யருளனையே
பொறுமையா யுலகில் வாழும் புண்ணிய தனயர்க் கேட்க
உறுபல வியாதி வந்தால் உண்மையாய்த் தீருமென்றும்
பெறுபல பிணிவன் மேலும் பேதிய மருந்து கேளே -1-

பேதிய மருந்து கேளு பெருங்காயங் கருகித் துப்பு
மீதிய சதகுப்பா பொரிகாரம் விதைமேனி கிலையுநீ கேட்டு
தீதியாத் திப்பிலி யுமக்க அதிவசந் துத்த தானும்
மாதியாக் கஞ்சி சகம் வகைவகை கழஞ்சு வாங்கே -2-

வாங்கிய கழஞ்சக் கொப்பாய் வானமும் வறுத்துப் பாதி
தாங்கிய பச்சை பாதி தமன்முனா வெக்கி கிக்கித்
தீங்கிலா மருந்து பக்குவத் தீரமா யரைக்கக் காத்தும்
தேங்கிய மோரினு மொரு முன்று நீ யரைத்துக் கேட்டே -3-

கேட்டிய மருந்தின் பேரை அகத்தியர் குளம்பு தானாம்
ஈட்டிய சுரமே சுக்கு சமமே ரொக்கமாய்த் தீரு
வாட்டிய குளிர்சு ரங்கள் [illegible]சுக்கு மிளகிற் னொன்று
பாட்டினில் ஈந்து மேசம் பசுவெண்ணெ[illegible]ய் மேதிப் பாலே -4-

பாலினன் மெழுகேய பாண்டு [illegible] பெருவயிறு
மேலுந்நீ ராமை சோகை மிகுந்த[illegible]னைவெங் ரோகம்
தாலமே தன்னிற் செல்லாதே சொன்னதுக்கு[illegible] தானே
மேலவாம் விழுந்தன் னிக்கும் எருக்கம்பால் கீண்ணி நீடே -5-

திருகண்ணில் கருகிப் பாதி விரலில் கற்றொன்று சேரு
வடிதுயர் சுக்குணனங்கள் வைத்துத் தீர் கட்ட மாறும்
படுபடு படவை யாவும் பக்கமா யாயுப் புண்கள்
விஷம்பெரு கிலந்தி யாகில் வற்றித்தின் மிதவும் தீரே -6-

பூதிய மெலக்கத் தக்கும் புண்ணுக்கு மருவு பாகும்
சூதிலா வாத சூலை குட்டங்கள் தொலைத்திச் சாற்றில்
காதியமாதி நரம் பிணிதுதீ கத்தாச் சாரும்
பாதசுரம் வாய்வு வலிமுண்டம் பலப்பல கொடிகளுக்கு -7-
வேதனம் தொழுதே சக்தியில் நிதயம் செய்து பாரே

பரமய் கபால வலிதுயர் பதாசுபருக்கத் திரிபு மதையில்
வேதமே யெடுக்கும் நீங்கு திருப்பு ஜீர்க்க வாயுமய் தொசக்கு மிகுந்தி அரத்தியமா
தூரக் கமோதிதி சூலைகதிர் தீர்க்குந் சேய்யாத் தொசூ துனில்
தீரா வாதம் பாண்டுவம் நீக்கும் நிச்சயம் தீரப் பிதயே -8-

பிறக்கும் நாளதனில் அம்புலியில் பிறப்பு படைத்த இனியதனை
இறக்கும் வரைப்புதுத் தோழர் வாழும் கிளைத்தே யோகம் புகைநாட்டில்
சிறக்கும் தலையம் வெள்ளோட்டி ஜோதிக நூற்கு மேகக தோற்கு
அறக்கோடு சன்மதி செட்டிக்கும் அழைப்பா ளெழுதிய நூல்விதியே -9-

மிதியால் பதித்து திருவள்ளுவர் வெகுநேட வெண்பாவிதோன்
பதியாய் நாவலர் பாதத்துடனே பகரும் விதியாதி மிதுவெல்லாம்
துதியார் மிதுற்கு செப்பாதிருந்து சொன்னோல்வழி அதுவய் பாணன்செய்யில்
துதியார்த்தி மென்று சொல்லி. சொன்னேன் மானேனி சொன்னதே -10-

சொன்னேர் படைவார் தவிகளுக்கு சாதிமாய்க் கேயும் வழியுதோர்
மின்னே அழகுநீ கொடுத்ததனை மிகவா வின்பால் விட்டதைத்து
முன்னோர் கொம்பு பணவைதான் பெட்டி முன்று நாள்களுக்கப்
பொன்னோர் புதுப்பர் உண்டாகும் புவியோர்க் குறுதி கண்டதே -11-

கண்டதே நவ்வல் பட்டையுடன் கருத்தூர்ப் பேய்பால் நானிர் சேர்த்தும்
கொண்டே இதை கப்பொடிபுதிய வெட்டிக் கொம்பில் பாணவைதான்
உண்டால் தீதீ கத்தில்வரும் உயர்ந்த வாயுவும் உண்ணுமே
வண்டார் குழலீ மடமானே மலநோய் மிணிதான் வருத்துமே -12-

வருத்து பிரமன் வகையாலே வருந்தக் காவாய் வடன் நீர்ச்சேர
மருத்து வலியும் தீருமென மின்னே சொன்னேன் விரைவுடனே
பருத்து நெருஞ்சி சாறுதனில் பதிந்தரா தலைகேபர் மிளகுசக்கு
தொடுத்து கொம்பால் பணவைதான் கொள்வீர் சொன்னேன் கொள்வீரே -13-

கொள்ளும் பிறவிச் சுதுனக்கு கொடுக்க மருந்து வகைகோளாய்
உள்ளி முருங்கைப் பட்டையுடன் உயர்ந்த புதினம் செடிக்கிலேர்
வின்னா அரிதாரம் திருகோள்ளி விரைதே ரிதுதீச் சேர்த்துமதில்
தென்று கொம்பால் பணவைதான் சேர்த்துக் கொடுக்க வல்லீரே. -14-

வல்லீர் நெஞ்சு வலிதனக்கு வகையாய் மருந்து தான்கேளீர்
வெல்லம் கிலவங்க பத்திரியும் விரைதோர் கிராம்பு ஜாதிமகும்
செல்லுந் தாளிசபத்திரியும் சேர்த்து ஆவின் வெண்ணையுடன்
அல்லல் நீக்கும் கொம்புபாணம் அளவே கொட்டி மருந்திடுமே -15-

அருத்து தாளி பாலையுமி ஆவின் வெண்ணெய் சேர்த்ததனை
பொருத்துந் கொம்பு ஏற்றுவனாம் போதே சேர்த்துக் கொடுப்பீரால்
வருத்தி வினையாம் விரியன்விடம் பெயர்ந்து நீங்கும் பெரியோரே
வருந்தா தேயும்பி நீரம் மருத்தின் வழியே சொன்னேன் மறவீரே -16-

மறவீர் நெய்தல் கொடுந்தடனை வாழ்த்தி மலைக்கு விரகன்றனைக்கு
முறையா மடுத்தும் வெள்ளியத்தான் முனிவர் கோம்பு பணைவடத்தான்
பறையா தெல்லா மொன்றெக்கிப் பரித்து யானைத்து கொடுப்பீரேல்
பிறையார் நாகம் தேவிறையும் பிள்ளையும் நீரும் பெற்றோமே -17-

நீறே தென்னின் விருந்தனக்கே நெய்யாய் தொகுத்து [illegible]
தேறே கோம்போர் பணைவடத்தான் நிறையாய்த் தெளித்துக் கொடுத்தாகு
ஊறே கடிவாய்க் கொழுந்தில் உடைப்பு தூசு மருமக்கொம்பிரான் -18-
வாரே கொடிய மடவானை வழிபடக் காதகே மனத்திற்குள்ளே

தேனாய் வெல்லம் புகையுதல் கின்கே மிகுக பெய்ப்பீர்க்கு
நானே தென்று விரைமென்று நின்றெய்க் கொவ்வை மேனியன்பால்
ஆனை பார்த்து அனுத்துமின்னே அண்பாய்க் கோம்பு பணைவடையும்
வேலை கொடுக்க வல்லீரால் விடுமே வழிப விருந்தோனே -19-

தானே நெருஞ்சு வளர்தனக்கே சார்ந்து மகிழ்ந்து தனக்கே நோய்
மானே பழைய புரிவெல்லம் வளையாய்த் திருந்த முலக்கண்
தேனே கொவ்வை மேனியன்பால் நிறையாய் வாட்டித் தெளித்திதே
யானோ குளம்பிப் பணைவடத்தான் வளையாய்க் கொடுக்க வல்லோமே -20-

வளியே நெய்யும் நீர்க்கட்டு மாறு மகிழ்ந்து வகைகொண்டாய்
நேயா மிகுக பொரிகரம்பம் நின்றெய்ப் பொரித்துக் கொண்டேனை
மெய்யா ஒன்று விரகன்வடி மெய்யாய் ஆவின் நெய்யதனில்
புளியாப் கோம்பு பணைவடத்தான் புகழ்ந்திட்டே கொடுக்கப் பணிவோமே -21-

கனியாம் விருபா கதிதடனை பின்னும் விக்கம் தான்தீர்த்து
துனிவாய் நெரிந்திச் சாற்றுடனே நெய்யூர் தீர்க [illegible]
மனியாய் கோம்பு பணைவடையும் வாகாய்த் தெளித்துக் கொள்வீரால் -22-
கனியா நெருக்கு விரிதமையாய் கெடுப்பாம் நோன்பெனும் கோயில்

கோடா யாத்து பாதக்கல்லால் கிரகே பேதி மாதயுண்டாம்
பாதே மயங்காய் வழும்பு கட்டு பாவிகாய்க் கியாதும் வைத்ததனில்
தூடுரிய் வெண்ணெய் பாக்காவு சுருக்கல்லாய் பொட்டுக் கொடுப்பீரால் -23-
மீனாய் பேதி புளிதாதுவல்லாம் மின்னே நீரும் மெய்யாதுவே

மெய்யாய் வழும்பு தனைத்து மிதுமாய்க் கலக்கித் தண்ணீரில்
கையா பலந்து தாரைநித்த கனியா நீறுகே தான்பேதி
வையாய் மேனிப் பழச்சாறு வளையாய்க் கட்டித் தான்கொடுக்க -24-
பய்யாப் பேதி தான்நீக்கும் பதுமாய்ச் செய்து கொடுப்போம்

கொடுக்க வழும்பு தன்மெய்போகக் கோவும் ஏக்கத்தே தாயம்பாரிவே
தருக்க பெதிநீ கொடுப்பீரால் தானே கடும் மலக்கழிச்சல்
அருக்க வாதிநி மிகக்கனடால் சூனாற்ற நீருக்கு தரையத்தில் -25-
நெருக்கச் சக்கறை கட்டியுமா நலமாம் வாழ்த்தி ~~[illegible]~~

நீரும் பேய்க்குக் கருகாவு இறந்த கொம்பு நிலையெடுத்துப்
பாரும் சுக்குத் தன்னில் பரிவா யுறைத்துக் கண்ணிலே
காரும் பேயும் விட்டோடும் கனத்த சுக்குக் குழந்தில்
தேரும் கொம்பு நினைக்கொள்ள நிம்மா நேரமும் பேய்நான்றோம் — 26 —

நான்றோம் வாதத் தாந்தமக்குச் சுக்குச் சீவ கேக்கயுஞ்சு
மன்னேப் பெக்கி யிதுந்னி வந்து குழந்தி காய்யுயால்
முன்னோர் கொம்பு பாவைதான் பேருமென்று நாள்கொள்ள — 27 —
மின்னே வாத சுரத்திடும் விடுமா யுனந்தாள் மணிதானே

உறந்தேன் பிந்த சுரத்தீர அந்தக் கடுக்காய் ஐந்தெடுத்து
கனத்த விறையத் தண்ணிவிட்டு கடுக்கா யுனத்து வெந்நீரில்
நிலைத்தே கொம்பு பாவைதான் நிறைந்து மென்று நாட்கொள்ளில் — 28 —
நிறைந்தே நின்ற பாந்தசுரம் நீரும் நப்பின் வகையறிந்தே

வகைகேள் தேந்து சுரம்நீரும் வகுத்து திப்பிலி பொடிநெய்து
தெளிக்கேள் கொம்பே பாவைதான் நாலுக்குமென்று நாட்கொள்ள
பகையாந் தேந்து சுரந்நீரும் பகைத்த பேதிச் சுரந்தனக்கு
நகையாந் கொம்பு மருதாணி நாலுக் குழந்தி நீண்ட்தலே — 29 —

நின்றாத் தண்ணி தாண்டி நயந்த சுக்குக் குழந்தில்
உண்டாப் கொம்பு கருகாவு உறந்துப் போரு கொண்டலே
தண்ணு பாந்து வெண்ணிற்று தயிலம் சுரடு மொன்றுலே — 30 —
பண்ணுப் கொம்பு பாமரத்தைய பாக்குகம் தண்ணி புதின்மென்றும்

பதியா யிருந்த நிறைப்பும் பரிய கின்னம் வகையுறும்
மதியாய் கிராதி தன்கொம்பை வகுத்த பழய பாவைதான்
நிதியாய்க் குழந்தை நிறைப்பு நிழலாய்த் தீக்கும் நிகர்மாதே — 31 —
வதிதேர் வெயிலாயப் பாஞ்சு தண்ணிய் வலிய கொம்பு(வந்த) நீர்விடும்

வடுவே காழ தன்னில் செம்மை விறைந்து குழந்தி நடைப்பு விடும்
சுடுமே நீர்த்த தன்னீரில் கிடுந்து கொம்பா நடைப்பு வாகும்
கடுநீர் பாடு தாண்டி கழுந்சு திப்பிலிக் குழந்தில் — 32 —
கடுமே கொம்பனாய் பாமாவு கடந்நீர் பாடுவாரு பிணைமையலே

மயலே சுக்கி யெடுப்பவர்க்கு மறந்து காழ தன்று கொட்டைப்
பெயலாய் பாவை உள்ளிருந்து ஆடும் யாத்திரி நிறைக்கிடும்
குயலே கிருகிச் சுக்கு மஞ்சள் கொம்பு பாவை தானத்தில் — 33 —
மயிலே நல வாய்வு வாடும் மணியா ஜோன்னா வாழியதுவ

கிழுகே நேல வகை தன்னிலே கிழக்கிச் சீதம் விடுமைக்கு
மகுவோர் கொம்பில் பாவையுடன் மதியம் பசும்பால் தன்னில்நீரும்
மகுவே கெடுதி நீடமதாய் பகர்வோர் கொம்பு பாமணையும் — 34 —
மெதுவாய்ப் பருவில் தெய்தன்னிலே எளிதாத் துயர்போம் கிளிமகிழே

துய்யதாக் கெர்ப்ப வாய்முதெ அருவாய்த் திர மதேத்தினிக்கோன்
செய்யவள் ஏராய்ப் பார்த்தனிலே கோம்பு வாசு(யும்) ஏன்று(தை)
உயர்வா யதேத்தக் கூதகத்தை ஜேதேப் கெர்ப்ப வாய்முதெ
மெய்வாய்ப் புதல்வ னென்டாக மகனே பசும்பால் தனிலேதீய -35-

தீதய தார்டு காட்டுதேப் கோம்பு பாவைவை தொத்தைதந்து
அடியே அதத்வ் கொடுத்தத்தின அரிய பசும்பால் தனிலனைத்து
வாயு மாவால் கொள்வீரல் வீரிய கைவு மொன்டாகும்
மெய்யும் திடுதே மாண்பயுண்டாம் மணிவதேதைத்த மொழியதுவே -36-

உரைத்தேதாம் கெதமும் நீலவதந்தெ உற்ற சகத்திச் சாறுதனில்
கரைத்ததே கொம்பு ஏண்டேயாம் கதிப்பாய்க் கொள்ளாக் கிவத்தேடும்
திரைத்தா மனைகள் மெய்தனில் திடுதேம் வாய்வு அதிச்சிமருமம்
அரைத்து தொம்பால் கொழு(ய) மிளி மதுவோவாகயும் அதிவாயே -37-

அறிவா யண்ட வாதமென் அதிலே சுரம் உண்டாகில்
மறி(யா) கொத்தைச் சாறுதனில் பெய்த்து கொம்பு பணமதேத்த
செறியா தண்ட வாயுவரும் கோமா மின்னாதே தெயமாதே
நெறியா மதித்தக் கனல் வாதம் திடுதேம் தேதகாய்ப் பாவாமே -38-

திடுதே மாணத்த வாயுவரும் திவோத்த கதேப்புக் கட்டிதனில்
தாங்கு மொன்று வாயுவரும் தணியாச் சுரதேத தாணிதேதாவ்
வாங்கு மிதைத்த சாறுதனில் வத்து வாய்வு சுரமிறும்
போதேம் ஜொன்னேம் மடமயிலே பொதிகை முனிவ ரெந்துதுவே -39-

பொதிகை முனிவ ரெந்தும்ப புனிதமான கொம்புதனை
அதிக வாத பித்தமென் ஐய மென்றுச் சிலேட்டுமணதே
கதிக வாத பித்தத்தனில் கத்தித்து பித்தம் பசும்பாலாம்
அதிக மெய்யவ் தேதேகாயாய் கூத்து நிப்பாவி தனில்போகும் -40-

போகும் தீண்ணி பதிணென்றும் பத்தியிலக் கெமதேரிய
தாமே கொம்பு தாணாடும் தணிய பித்தச் சுரதுமறி
நாமே ஜொன்னேம் தாதுசுரம் நாயு வாத சுரத்துதும்
மாமே கொம்பு வெப்பமதிக் மதேவாக் கொதித்த வாதாதே -41-

மெருகிதேம் பாத சுரத்தனதேதே தெவாத்த கொத்திச் சாறுதனில்
அடுதேதே கொம்பு பாவைவைதான் அதேத்தச் சுரமும் தாணதேதும்
எடுக்கும் பித்த சுரத்தினும் கிதேகாந்த மல்லாம் தெமதேரில்
நடுக்கு மய்ய சுரத்திலே நல்ல நிப்பாக் கெமதேதே -42-

குமரி சோம்பு பாவைதான் கொடுத்தாற் பிறக்கும் சூதகமதில்
அழகுதான் ஒளிரு ஊட்டோடும் அரிய சோம்பின் கிண்ணியாலே
இறங்கி அகத்தியர்க்குச் சாறுதனில் இனிய சோம்பாம் பாவைதான்
ஊடுமே வெட்டை என்றுசொல்லி ஊக்கமாயினர் சோம்பினாலே -43-

சோம்பு மாறு காமாலை விட்டு போகும் அனுபானம்
துளசி மிக்கும் பழச்சாற்றில் தனித்து சோம்பு பாவைதான்
உடம்பு தழைத்து கிடையாதே இடு மாறு காமாலை
அரும்பு மாறப் புண்தனக்கு அரிய நல் வெண்ணை மறைந்திடுமே -44-

நல்லவன் செய்திடும் வெண்ணெய்தனில் (சோம்பை) நினைத்து நீலதனில் தூவி
தொல்லை செய்யும் புண்ணிலிட நெய்யாய்ப் புண்ணாறி நொம்பதாறும்
நொய்ய நீரைச் சிறுதடைக்குஞ் சொறிய கிரிச்சாரந் தான் தீர
செய்யுமே சோம்பு காடிதனில் சேர்த்து கிரிச்சாரந்தான் போமே -45-

போமே வயிற்றுக் கடுப்புக்கெல்லாம் போதுவெண்ணெய்த் தயிரினிலே
போமே சூலை மறைவிடும் போடுங் கடுப்புக் கட்டுதனில்
சூடும் பெண்கள் மாதுசூலை சூடும் பசுவின் தயிர்தனிலே
வேமே பத்துவெட்டை புண்ணோடு இடுமே அழுக்குக் கெடுமே -46-

மிகை மரிகக் சோம்புதனை விரியாய் நீராப் பெண்களுக்கு
பச்சைக் செவ்வாழைப் பாலிட பாங்காய்த் தேய்த்து தயிரூற்றிக்
கச்சனி யாப்பு மிஞ்சிடும் கரியமாய்ப் பெண்களும் தேவாகும்
நெச்சுதா மேற்றி தன் சோம்பைத் தீரா வேண்டிய நோய் தீர்த்தே -47-

நோனா யாருக்கு கிடைத்தியது நடுக்கி தீர மருந்திதிக்கேன்
ஆனக் கடுப்புக் கட்டுதனில் அறுத்து சோம்பு நெருக்கித்தீர்ந்ததாம்
மானா யாரியா வியாதியெல்லாம் மறந்து போகும் நீதிகளில்
சோனா வெடித்து மலரோகம் கெடுத்தே தேடி சோம்பு கண்டாள் -48-

(கண்டால்) வெதுநீரில் தனித்தெண்ணைக் கழுக் கொதிக்க விடு மீதும்
மெண்டா சேர்த்து வலிதனக்கு மெனித்து சோம்பு கடுகாய
நீண்டெய் உலகமெல்லாம் நீடியம் நீடா சேர்த்துவ நோய் போகும்
பண்டே முனிவர் சொன்னபடி பாரில் காணும் நோய்போமே -49-

நோயாய்க் கண்டே அரிதாகக்கு இருக்கத் தரும் சோம்பு மலநாடி
மரயா செய்யமல் தனிப்புரைத்து மருத்துவ நெறியால் பூசிவிடல்
போய் மாறுது காணிவாய் மறந்து இருக்கக் கபாலகிரி
மரயா ஆறாய் போனவனும் பாதுக்க செய்யும் மாகடல் -50-

? தொல்லு மாதங்கார காச்சுத்துப் பதாய் விருந்து முக்கையதாய்
கொல்லும் திண்கின் தெவிலவருந்து பொருந்து மயங்கி விடுவோர்க்கும்
வெல்லும் சொம்பு கடுகொடு விளைந்து செல்லால் தணியுமாறுத்தே
வில்லும் புருவ மிதலாலோ விழிபா ஊடவே கொமாமே -51-

குமார மெனியர் சொன்னபடி இருந்து அதுத்தில் சுரந்தனக்கு
மாமாய்க் கொம்பால் பனைவனத்தான் வருந்து தாதுக் காய்ப்பையுமில்
உரைய பருந்து அதுத்திலஅரம் தேடும் கொம்பி முதியவில்
தனைவாய்க் கொண்டுகெவரு சொன்னி தீரும் திரைப்பிதுவே -52-

தீரும் கொம்புக் கிளியாத்துத் திருந்துப் பேசு மதங்க கோாய்
உரால் மெதங்கயிலக் கெதிரில் உவந்து தெக்கப் பேதிகட்டும்
மாறு மாத்தும் பழுத் தாழம் மாயங் கொண்டு கொருதிலிருக்கும்
தாரும் கொம்பு மாத்திரைன்று தமிழ்தே மெனியர் காட்டு சொன்னதே -53-

கொண்டு ரணக்க வாகதோாய் கிளைக் கடுகு தொகதாமபுச்
மான்டு தீப்பமி மகெதிலஅறுதம் மற்றுத் தூது மாதுப்பாச்
மொன்றும் கவரச் காயமென் கோறும் விதுங்காத் திடுகடும்
வண்டன் வராம் தேர்தொந்து வாகயா பணந்து மருந்துதெய்யே -54-

தெய்யவே அனுப்பா னங்கள் தீரவா பாரிந்து வாயந்திலதைய
உய்யும் பழுமே பிளகொண்டு உழுதிபடவே தெரிந்து துய்ய
அய்ய மின்றி தேரப்தீரும் அவர்தே மெனியன் சொன்னமொழி
மெய்யே என்று கொம்புதின தெதியாக்கு பருந்துதெய்போ -55-

—— ○ ——

